

فضای مجازی روحانی جان! و بازار سرمایه

کسانی که مطمئن بودند، نتیجه شعارهای پوپولیستی و پیمای پول مشابه اتفاقاتی که در دولت قبل افتاد، رشد متغیرهای اسمی و نتیجتاً افزایش ثروت است. کسانی که مطمئن بودند با حضور رقیبان آقای روحانی، احتمال افزایش تورم بسیار بالاتر خواهد بود. البته منظور من بازار سرمایه‌ای است؛ اما مطمئناً این وضعیت درباره فعالان ساختمان که بیشتر از ما به خاک سیاه نشسته بودند، هم برقرار بود. اساساً مگر کسی در دوران روحانی بود که مثل قبل کاسب باشد؟ کاسبی خیلی‌هایمان مگر تعطیل نبود؟ اینها واقعیت‌های کنش‌ناپذیر است و البته موجب نگرانی برای جناب روحانی جان! جناب روحانی جان! پاراگراف بالا واقعیت است. شما دوست داری ذوق کن، دوست داری ناراحت شو، دوست داری احساس وظیفه، شرم یا مسئولیت بکن، هر کاری دوست داری بکن. اما واقعیت را فراموش نکن. فراموش نکن علاوه بر فعالان بازار سرمایه، همه و همه، بی‌کار و شاغل، کاسب و مکسوپ، پیر و جوان، شهری و روستایی، محروم و نامحروم، دست به دست هم دادند برای رای جمع کردن. فراموش نکن که بسیاری از شما ناراضی، منتقد و حتی بسیار عصبانی بودند و به شما رای دادند. انقلاب شبکه‌های مجازی، انقلاب تشخیص سره از ناسره به‌وسیله عموم مردم است. انقلاب انحصار‌شکنی و حقیقت‌یابی است. شک نکن، اگر حقیقت کلام شما پس از اتمام دوره دوم ریاست جمهوری‌تان، آن‌چه نباشد که این مردم به خاطرش به شما رای داده‌اند، خیانتی در حق حقایقت، در حق شفافیت، در حق انحصار‌شکنی، و در حق تمامی کسانی که به شما امیدوار شدند و دیگران را امیدوار کردند شکل گرفته است. جناب روحانی جان! شما به پشتوانه همه چیزهایی که ابزار پیروزی‌تان شدند از جمله ابزار مدرن شبکه‌های اجتماعی، اولین وظیفه‌ای که انتظار می‌رود بر دوش خود شس کنید، رسمیت‌بخشی به توان همین ابزارها در انحصار‌شکنی است. شما باید ثابت کنید، خرد جمعی مردم اشتباه نبوده و اعتماد به شبکه‌های اجتماعی بی‌فیلتر و به‌دور از شعارهای پوپولیستی، همواره می‌تواند راه‌گشا باشد. شما باید به وعده‌های «فیلترشده» خود، هم‌پای وعده‌های عمومی شده‌تان عمل کنید. همان‌ها که در رسانه ملی سانسور، اما در شبکه‌های اجتماعی به صورت شفاف دست به دست شد.

آقای دکتر! چه می‌کنید با بازار سرمایه؟ ما که خیلی دقت کردیم، اما آیا شما دقت کردید در کل منازعات و تبلیغات انتخاباتی شما و رقبایان، هیچ نامی از بازار سرمایه برده نشد. راستش از این موضوع خیلی ناراحت نیستیم، اما واقعاً نگرانیم که نکند مثل چهار سال گذشته، بازار سرمایه در لیست ۵۰ اولویت اول‌تان هم نباشد. نظر من را بخوابید، من معتقدم باید ممنون شما هم باشیم؛ اگر بازار سرمایه را «دستکاری» نکنید، خواهشا دستکاری نکنید، اما حواستان به آن باشد و به رسمیت‌اش بشناسید. بازار سرمایه، متعلق به صد درصد جامعه است و علاوه بر ما، که مستقیماً اقدام به خرید و فروش می‌کنیم، همه جامعه، اعم از محرومان در قالب سهام عدالت، حقوق‌گیران و مستمری‌گیران همه نهادهای دولتی و حکومتی و بخش خصوصی در قالب صندوق‌های تأمین اجتماعی، سپرده‌گذاران در قالب مشارکت در درآمدهای متشاع سرمایه‌گذاری، بانک‌ها در بازار سرمایه، شهرداری‌ها و کارکنان‌شان در قالب ابزارهای تعریف‌شده در بازار سرمایه و... همگی دستی بر آتش این بازار دارند. پس جناب‌عالی به نیکی می‌دانید که این بازار شوخی نیست. وامان از این بازار سرمایه، رئیس‌جان! در منظور داشته باشید، که نقش بازار سرمایه در اقتصاد، مثل نقش همان دنیای مجازی است در انتخابات. همان‌طور که باید این دنیای مجازی را جدی گرفت و به آن بها داد، در اقتصاد هم باید به بازار سرمایه بها داد. همان‌طور که فساد و انحصار اتفاق می‌افتد اگر رسانه صرفاً در اختیار صدوسیما باشد. اگر مشارکت در اقتصاد صرفاً در انحصار نهادهایی مثل بانک، صندوق‌های تأمین اجتماعی، دولت ... باشد، فساد اتفاق می‌افتد. مادمی که به خود مردم اعتماد نکنیم و زمینه را برای حضور مردم و حذف فساد سازمان‌یافته نهادهای انحصارگرا فراهم نکنیم، نه فضای مجازی کارکرد واقعی خود را خواهد یافت و نه بازار سرمایه. همان‌طور که فیلترینگ را کم کردید و سرعت اینترنت را زیاد، زمینه فعالیت انحصاری نهادهای دولتی و شبه‌دولتی را در تخصیص دارایی‌ها کم، و حضور مردم را در بازار سرمایه زیاد کنید. همان‌طور که تعداد مشاهد پیم‌های تبلیغات صحیح و ناصحیح در دنیای مجازی، میزان اعتبار آنها را میان مردم نشان می‌دهد و تخصیص رأی‌شان را کارتر می‌کند، در بازار سرمایه هم ابزارهای زیادی هست که مردم، بهترین‌شان را می‌توانند انتخاب کنند و تخصیص دارایی‌هایشان کاراتر اتفاق بیفتد. خلاصه اینکه، جناب روحانی جان! همان‌طور که به فضای مجازی و در واقع به خود مردم اعتماد کردید، به ابزارهای خصوصی بازار سرمایه، و در واقع خود مردم اعتماد کنید!

سیدمسعود آریادوست: تنها فدراسیونی است که وقتی بوی منفعت نفتی بیاید، گردنش را به سمت اوپک کج می‌کند: «فدراسیون روسیه»؛ با این اوصاف باز هم رضایت به عضو شدن نمی‌دهد. نرسی قربان در این‌باره می‌گوید: «روسیه به‌هرحال سعی می‌کند از اختلافات و مسائلی که در حوزه نفت وجود دارد، بیشترین بهره را ببرد. البته این سؤال را باید از خود روس‌ها پرسید که چرا به اوپک نمی‌پیوندند؛ ولی در کل روس‌ها هیچ‌وقت علاقه‌ای به این کار نداشته‌اند». نرسی قربان معتقد است تضرار اقتصادی روسیه، این کشور را به سمت اوپک کشانده: «زمانی که قیمت نفت بسیار بالا بود، این نیاز وجود نداشت؛ اما اکنون که قیمت نفت کاهش یافته و روسیه هم با مشکلات و مسائل اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کند، میزان قیمت نفت اهمیت بیشتری برای روسیه پیدا کرده است». با این احوالات، ضررهای ناشی از کاهش قیمت نفت فقط دامن‌گیر روسیه و عربستان نشد و ایران را هم دچار کرد. البته اگر نحوه سهم‌بندی در اوپک تغییر نمی‌کرد، شاید اوضاع طوری دیگر پیش می‌رفت. این تغییرات در سهم‌بندی اوپک نیز با موافقت نماینده ایران در اوپک، آن هم در زمان «دکتر محمود احمدی‌نژاد»، رخ داد. نرسی قربان می‌گوید: «مشکل از برداشتن سهم‌بندی‌های اوپک آغاز شد. وقتی ایران این تصمیم را پذیرفت، مشکلات ما آغاز شد. ما می‌توانستیم این مسئله را نپذیریم؛ ولی متأسفانه پذیرفتیم». وقتی از دلایل این تصمیم سؤال می‌شود، قربان با تأسف می‌گوید: «نمی‌دانم. دلایل آن را نمی‌دانم و نمی‌خواهم در این‌باره هم حدسی بر زبان بیاورم. به هر دلیلی که بود، به نفع ما تمام نشده، اکنون نشست اعضای اوپک را در وین پیش‌رو داریم. نتایج این نشست چه خواهد بود؟ آیا توافق عربستان و روسیه بر نتایج این نشست تأثیر خواهد داشت؟ آیا ایران به سمت حق خواهی جدید می‌رود؟ آیا باید منتظر افزایش قیمت نفت باشیم؟ در این صورت نفت حوزه شیل ایالات متحده آمریکا چه عکس‌العملی از خود نشان می‌دهد؟ پاسخ این سؤالات و پیش‌بینی آینده قیمت نفت را در گفت‌وگوی «شرق» با «نرسی قربان» بخوانید.

چندی پیش عربستان و روسیه با هم توافق کردند که میزان تولید نفت را در همین حد فعلی فریز کنند. با توجه به این توافق عربستان و روسیه، آیا نشست پیش‌روی اوپک می‌تواند مهم تلقی شود یا خیر؛ چراکه توافق عربستان و روسیه را می‌توان سرمشقی برای نشست اخیر اوپک محسوب کرد. با این توضیح، دیگر نباید منتظر اتفاق و تصمیم جدی در نشست آتی اوپک باشیم. نظر شما چیست؟

عربستان و روسیه از جمله کشورهایی بودند که به سمت کاهش تولید نفت حرکت کردند. البته برای نهایی‌شدن چنین تصمیماتی، اجماع اوپک حتماً لازم است. همه اعضای اوپک باید با تصمیم اخذشده موافقت کنند؛ بنابراین به‌هرصورت نشست پیش‌روی اوپک، مهم تلقی می‌شود. به نظر می‌رسد توافق میان عربستان و روسیه، در نهایت مورد توافق اعضای اوپک نیز قرار خواهد گرفت و در جلسه آتی اوپک در این‌باره اجماع به وجود می‌آید. فکر نمی‌کنم مشکل خاصی در این رابطه به وجود آید؛ به‌هرحال نشست اوپک نشستی است که باید تشکیل شود و عموماً به یک نتیجه مشترک برسد.

این تصمیم روسیه و عربستان به نظر شما می‌تواند در بازار نفت تأثیرگذار باشد یا خیر؟ بله؛ در حال حاضر نیز این تصمیم بر بازار نفت تأثیر گذاشته است. حتی صحبت از ادامه چنین روندی، بر بازار نفت تأثیر داشت و منجر شد قیمت نفت برنت که زیر ۵۰ دلار بود، به ۵۴ دلار برسد. به همین خاطر باید گفت این تصمیم اخیر بدون شک تأثیرگذار بوده. اگر اجماع اوپک هم به این تصمیم بپیوندد، احتمالاً همین روند جاری ادامه پیدا کند. البته نباید انتظار داشت که قیمت نفت به‌شدت صعودی شود؛ ولی احتمال دارد دیگر شاهد کاهش قیمت نفت باشیم.

چند مدت است شاهد همکاری‌های مستقیم روسیه با اوپک هستیم؟ این همکاری‌های روسیه را می‌توان در قالب «کسب منفعت» تأویل کرد. سؤال اینجاست مادامی‌که روسیه برای منافع خود، تا این حد به اوپک نزدیک شده، چرا در پیوستن به اوپک حرکتی از خود نشان نمی‌دهد؟

روسیه هیچ‌وقت خواهان این نبوده که به اوپک بپیوندد. علت اینکه عربستان و روسیه در مواردی ذیل حوزه نفت با یکدیگر مرادوات و گفت‌وگوهای داشته‌اند، این است که عربستان بزرگ‌ترین صادرکننده نفت اوپک و همچنین روسیه بزرگ‌ترین صادرکننده نفت در حوزه خارج از اوپک است. بنابراین تعامل این دو کشور می‌تواند حائز اهمیت باشد. به‌هرحال روسیه سعی می‌کند از اختلافات و مسائلی که در حوزه نفت وجود دارد، بیشترین بهره را ببرد. البته این سؤال را باید از خود روس‌ها پرسید که چرا به اوپک نمی‌پیوندند؛ ولی در کل به نظر می‌رسد روس‌ها هیچ وقت علاقه‌ای به این کار نداشته‌اند.

قربان با اشاره به بازی روسیه در بازار نفت به «شرق» می‌گوید

منفعت طلبی روس‌ها در اوپک

باحل نگرانی‌ها در انتخابات ایران و آمریکا، در ۶ ماه آینده شاهد امضای چندین قرارداد نفتی خواهیم بود که تولید نفت ایران را از ۴ میلیون بشکه افزون می‌کند

اختلافاتی سخن به میان آوردید که روس‌ها با تمسک به این اختلافات، در پی منافع خود هستند. بیشتر توضیح می‌دهید. در گذشته اعضای اوپک خودشان تصمیم می‌گرفتند که با اعمال سیاست‌هایی قیمت نفت را تغییر دهند. به‌عنوان مثال، با کاهش تولید نفت، منجر به بالا رفتن قیمت نفت شده‌اند. روسیه نیز از این بابت منافعی کسب کرده. در حال حاضر اوضاع به‌گونه‌ای است که بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت که عضو اوپک هم نیست، اگر بخواهد به همان روش قبلی خود ادامه دهد، ممکن است نتواند منافع نفتی خود را کسب کند. روسیه فهمیده بدون همکاری با اوپک، گذراندن مسیر پیشین امکان‌پذیر نیست. روسیه این مسئله را درک کرده؛ اما عضو شدن در اوپک مسئله‌ای دیگر است که روسیه در این‌باره روی خوش از خود نشان نداده است.

یعنی به نظر شما اوضاع روسیه به‌گونه‌ای است که نیازمند تصمیمات و هم‌فکری با اوپک شده؟

زمانی که قیمت نفت بسیار بالا بود، این نیاز وجود نداشت، اما اکنون که قیمت نفت کاهش یافته و روسیه هم با مشکلات و مسائل اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کند، میزان قیمت نفت اهمیت بیشتری برای روسیه پیدا کرده است.

آیا می‌توان گفت که تحریم‌ها و فشار غرب بود که روسیه را برای تعیین قیمت نفت مجبور به همکاری با اوپک کرد؟

بله. تحریم‌ها منجر به این شد که وضعیت اقتصادی روسیه نابسامان شود؛ در نتیجه نیاز به ارز خارجی برای روسیه از اهمیت زیادی برخوردار شد. به هر صورت این همکاری برای روسیه مثبت تلقی می‌شود و این کار را هم دنبال می‌کند.

تاریخ سیاسی روسیه را وقتی نگاه می‌کنیم، در بسیاری از موارد روس‌ها بر عهد و پیمان خود پایبند نبوده‌اند. به نظر شما در چه شرایطی ممکن است روسیه خلف وعده کند و از توافقات خود با اوپک و عربستان سر باز زند؟

خلف وعده ممکن است به این صورت نمایان شود که در آمار و ارقام از خود شفافیتی نشان ندهد. البته به نظر نمی‌رسد که در این‌مورد به‌ویژه خلف وعده عمده‌ای صورت بگیرد؛ برای اینکه چنین مسئله‌ای چندان بزرگ نیست؛ درنهایت به‌نفع روسیه است که قیمت نفت تثبیت شود. اصولاً هرگونه خلف وعده‌ای روی قیمت نفت تأثیر می‌گذارد و در نهایت اگر خلف وعده‌ای هم صورت بگیرد، ضرر این خلاف‌گویی، عاید خودشان هم خواهد شد. به‌همین جهت معتقدم که خلف وعده‌ای که منجر به به‌خطر افتادن آبرویشان شود رخ نخواهد داد. فکر نکنم در این‌باره تخلف عمده‌ای صورت بگیرد.

شاید زمانی برسد که منفعت اقتصادی روسیه در این خلف وعده باشد. با توجه به اخلاق سیاسی روس‌ها، آیا باز هم خلف وعده رخ نخواهد داد؟ این مسئله (توافق بر سر کاهش تولید) یک مسئله موقتی است. این کشورها سعی دارند که ذخایر اضافی نفت را از بازار خارج کنند تا زمانی‌که تقاضا برای فراورده‌های نفتی در بازار قدرت بگیرد. در نتیجه از ذخایر نفتی که در بازار وجود دارد، آرام‌آرام کاسته می‌شود. این همکاری موقت است تا بازار به یک بالانس برسد و در نهایت مانع از کاهش بیشتر قیمت نفت شوند. بنابراین چنین توافقی در نهایت منجر به خلف وعده نخواهد شد.

درباره کشورهای عربی چه فکر می‌کنید؟ با توجه به اینکه تنش سیاسی عمیقی میان این کشورها با ایران وجود دارد.

در حال حاضر بین عربستان و ایران تنش سیاسی بزرگی وجود دارد. چندروز پیش هم شاهد بودیم که اجماعی ۵۰ نفره از کشورهای مسلمان را تشکیل دادند و علیه ایران صحبت کردند. جمعی تشکیل شده و دو نفر (آمریکا و عربستان) به ایران اتهاماتی را وارد می‌کنند این مسئله فی‌نفسه مهم است و به نظر من مسئله اصلی شاید همین باشد؛ نه اینکه قیمت نفت تا چه میزان بالاوبایین می‌شود. مسئله اصلی این است که باید در مقابل توطئه‌هایی که در حال شکل‌گیری است یک عکس‌العمل بسیار خردمندانه داشته باشیم

برآییم. بیشتر آنهایی که در عربستان حضور داشتند با ایران تعامل دارند. راه‌های فراوانی می‌تواند وجود داشته باشد تا این موضوع حل‌وفصل شود. به‌هرحال این مسائل و مشکلات به حوزه انرژی ارتباطی ندارد و به حوزه سیاست بازمی‌گردد....

... همین مسائل سیاسی در حوزه انرژی هم تأثیرگذارند.

بله، در نهایت این مسائل در حوزه انرژی اثرگذاری خاصی دارند. عربستان احتمالاً نمی‌خواهد این مسئله باعث کاهش قیمت نفت شود. به نظر من عربستان تمایلی به این امر ندارد؛ چراکه درحالی‌که میلیارد‌ها دلار را به آمریکایی‌ها برای خرید اسلحه پرداخت می‌کند، درعین‌حال سعی دارد اقتصادش را نیز به‌سوی اقتصاد بدون نفت سوق دهد که نیاز به سرمایه‌گذاری‌های کلان دارد. در همین اوضاع عربستان سعی دارد مقداری از سهام آرامکو را بفروشد. حال اگر قیمت نفت سقوط کند یا نوسانات تندی داشته باشد، احتمال اینکه خریدار مناسبی برای شرکت آرامکو پیدا نشود، بسیار کم می‌شود. در همین‌راستا تعامل عربستانی‌ها با روس‌ها، برای اینکه قیمت نفت با کاهش مواجه نشود نیز ادامه دارد. به‌هرحال به نظر، شاهد دو مسئله جدای از هم هستیم که یکی به سیاست بازمی‌گردد و دیگری به حوزه انرژی و نفت.

از صحبت‌های شما می‌توان این نتیجه را گرفت که عربستان و روسیه به‌شدت نیاز به این دارند که قیمت نفت کاهش پیدا نکند. اما طرف دیگر ماجرا ایران است. سؤال اینجاست که با توجه به نشست پیش‌روی اوپک، در حال حاضر اقتصاد ایران را تا چه میزان وابسته به قیمت نفت و در نهایت تصمیم اوپک می‌بینید؟

ایران به‌خاطر تحریم‌ها، یک ریاضت اقتصادی را طی کرده است؛ درست مانند کسی که روزه بوده و کمتر غذا خورده. در حال حاضر نیز اگر قیمت نفت کاهش یابد، مطمئناً در برنامه توسعه‌ای ایران تأثیرگذار خواهد بود. کاهش قیمت نفت با وجود اینکه مسائل اقتصادی را در ایران سخت خواهد کرد، اما با این اوصاف ضرری که از این راه به روسیه و عربستان می‌رسد، بیشتر از ضرری است که به ایران می‌رسد. به‌هرحال همه کشورها در یک کشتی هستند.

ادامه در صفحه ۱۵

قراردادهای نفتی ایران با پیروزی روحانی سرعت می‌گیرد

ایستا: تحلیلگران شرکت‌های «کورنراستون گلوبال آسوشیتس» و «اس‌وی‌بی‌انرژی» می‌گویند روحانی پس از پیروزی مجدد در انتخابات ریاست جمهوری ایران، برای پیشبرد برنامه‌های جذب سرمایه‌گذاران خارجی که برای افزایش تولید نفت ضروری است، در موقعیت قدرتمندتری قرار دارد. تلاش ایران برای جذب حدود صد میلیارد دلار برای توسعه بیش از ۵۰ میدان نفتی و گاز طبیعی، با نزدیک شدن به دوازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری ۱۹ می برابر با ۲۹ اردیبهشت از پیشرفت بازمانده بود. استدلال‌های سیاسی روند تأیید مفاد قرارداد را که دولت عرضه می‌کرد متوقف کرده بود.

جزئیات ورود قاچاق ۳۰ هزار کولرگازی «جنرال» از گمرک

فارس: قاسم خورشیدی، سخنگوی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، با اشاره به کشف محموله قاچاقی کولر گازی (اسپیلت) در هفته گذشته اظهار کرد: این محموله در پنج انبار در شهر ری و یک انبار در اشتهارد کرج کشف شد که به شکل قطعات منضله، از گمرکات مختلف وارد کشور شده بود. مسئولان گمرک معتقدند تخلف گمرکی بر مبنای قاعده «الف»، انجام شده است. سخنگوی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز با تأکید بر اینکه ارزش این محموله کشف‌شده ۵۰ میلیارد تومان است، تصریح کرد: ۳۰ هزار دستگاه اسپیلت کشف شده و واردات آن مربوط به نیمه دوم سال ۹۵ است. به گفته خورشیدی، قطعات به شکل منضصل داخل کشور آمده و در انبارها تبدیل به کالای نهایی شده است.

اولتیماتوم برای بنگاه‌داری بانک‌ها

ایستا: در تازه‌ترین مصوبه بانکی قرار بر این شده تا سقف مجاز بانک‌ها برای بنگاه‌داری از ۴۰ درصد موجود به ۲۰ درصد سرمایه پایه کاهش یابد. این در شرایطی است که در حال حاضر و با سقف فعلی نیز انحراف بانک‌ها از حد مجاز تعیین‌شده بسیار فراتر رفته و واگذاری‌های تکلیف‌شده به‌طورکامل محقق نشده است. همچنین در راستای کاهش حد مجاز بانک‌ها برای شرکت‌داری، مصوب شد از فعالیت در قالب صندوق‌های سرمایه‌گذاری خودداری کرده و صندوق‌ها را واگذار کنند.

اُجنرال

GENERAL

برند جهانی اُجنرال مشابه تقلبی بسیار دارد

کافی است

با مراجعه به سایت www.nia.ir در قسمت “کنترل اصالت و گارانتی” با وارد کردن شماره سریال دستگاه خریداری شده و یا از طریق ارسال پیامک به شماره ۲۳۲۲-۰۲۱ از اصل بودن کولر خود مطمئن شوید.

سرمال دستگاه *۱۱*

اصل فقط با ضمانت‌نامه نیا

نماینده انحصاری سیستم‌های تهویه مطبوع اُجنرال در ایران تهران، بلوار میرداماد، بعد از خیابان نفت جنوبی، پلاک ۲۶۲، ساختمان نیا

info@nia.ir

تلفن: 021 2322

www.nia.ir